

[Strona Główna](#) > ... > [Sprawy Rodzinne I Dziedziczenie](#) > [Alimenty](#) > [Hungary](#)

Alimenty

Autor treści:

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Co w praktyce oznaczają pojęcia „świadczenia alimentacyjne” oraz „obowiązek alimentacyjny”? Na kim spoczywa obowiązek wypłaty świadczenia alimentacyjnego na rzecz innej osoby?

Co do zasady obowiązek alimentacyjny powstaje między krewnymi w linii prostej:

- rodzic ma obowiązek alimentacyjny wobec dziecka, a dziecko - wobec rodzica;
- jeżeli dziecko uprawnione do świadczeń alimentacyjnych nie ma rodzica, na którym spoczywa obowiązek alimentacyjny, obowiązek taki przechodzi na dalszych krewnych;
- jeżeli uprawniony do świadczeń alimentacyjnych nie ma dzieci, obowiązek alimentacyjny wobec niego przechodzi na zstępnych dalszego stopnia (§ 4:196 ust. 1-4 kodeksu cywilnego).

Małoletnich, którzy nie mają żadnych krewnych w linii prostej, na których mógłby zostać przeniesiony obowiązek alimentacyjny, musi utrzymywać ich starsze rodzeństwo, pod warunkiem że wypełnianie obowiązku alimentacyjnego nie będzie się wiązało dla takiego starszego brata lub starszej siostry z zagrożeniem możliwości samodzielnego utrzymania siebie, współmałżonka lub konkubenta/konkubiny bądź krewnych w linii prostej pozostających na jego/jej utrzymaniu (§ 4:197 kodeksu cywilnego).

Małżonkowie zamieszkujący wspólnie są zobowiązani do łożenia na utrzymanie zamieszkujących w ich gospodarstwie domowym małoletnich dzieci drugiego małżonka (dzieci przybranych) pozostających na ich utrzymaniu, które zamieszkują we wspólnym gospodarstwie domowym małżonków za zgodą małżonka zapewniającego środki utrzymania (§ 4:198 ust. 1 kodeksu cywilnego).

Na dzieciach przybranych spoczywa obowiązek alimentacyjny względem rodzica przybranego, który popadł w niedostatek, jeżeli taki rodzic zapewniał im środki utrzymania przez dłuższy czas (§ 4:199 ust. 1 kodeksu cywilnego).

Na dzieciach przybranych spoczywa obowiązek alimentacyjny względem osoby, która sprawowała nad nimi opiekę w gospodarstwie domowym przez dłuższy czas i nie zażądała rekompensaty finansowej z tego tytułu i która nie jest ich rodzicem biologicznym, rodzicem adopcyjnym ani rodzicem przybranym (§ 4:199 ust. 2 kodeksu cywilnego).

Małżonek może zażądać świadczeń alimentacyjnych od współmałżonka w przypadku separacji sądowej lub od byłego małżonka w przypadku rozwodu, jeżeli nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać nie ze swojej winy (§ 4:29 ust. 1 kodeksu cywilnego).

W przypadku separacji sądowej były partner, który nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać nie ze swojej winy, może zażądać świadczeń alimentacyjnych od byłego partnera, pod warunkiem że związek trwał co najmniej rok i urodziło się z niego dziecko (§ 4:86 ust. 1 kodeksu cywilnego).

Wyróżnia się dwie formy „środków utrzymania”: świadczenia w naturze i świadczenia pieniężne (świadczenia alimentacyjne).

W przypadku małoletniego „obowiązek alimentacyjny” oznacza, że rodzic dziecka jest uprawniony i zobowiązany do sprawowania opieki nad swoim dzieckiem wychowywanym w rodzinie, do wychowywania tego dziecka oraz do zapewnienia mu warunków niezbędnych do rozwoju fizycznego, poznawczego, emocjonalnego i moralnego – w szczególności miejsca zamieszkania, pożywienia i odzieży, a także dostępu do edukacji i opieki zdrowotnej.

Rodzic opiekujący się dzieckiem i zamieszkujący z nim w tym samym gospodarstwie domowym zaspokaja potrzeby dziecka w naturze, natomiast rodzic mieszkający osobno (lub rodzic zamieszkujący w tym samym gospodarstwie domowym, który nie uczestniczy w utrzymaniu dziecka) zapewnia dziecku środki utrzymania głównie poprzez wypłacanie świadczeń alimentacyjnych.

2 Do jakiego wieku dziecko ma prawo do otrzymywania świadczeń alimentacyjnych? Czy przepisy dotyczące świadczeń alimentacyjnych różnią się w odniesieniu do osób nieletnich i dorosłych?

Wszyscy małoletni (osoby, które nie ukończyły 18 roku życia) są uprawnieni do świadczeń alimentacyjnych w oparciu o ustanowione w prawie domniemanie zapotrzebowania na środki utrzymania. Dzieci, które nie ukończyły 20 roku życia, również są uprawnione do świadczeń alimentacyjnych, jeżeli kontynuują naukę na poziomie średnim.

Dzieci w wieku produkcyjnym (powyżej 18 roku życia), które kontynuują naukę, są uprawnione do świadczeń alimentacyjnych niezależnie od domniemania odnoszącego się do zapotrzebowania na środki utrzymania, jeżeli środki te są niezbędne do tego, by mogły kontynuować naukę przez zasadny okres. Dziecko musi niezwłocznie poinformować rodzica o zamiarze kontynuowania nauki (§ 4:220 ust. 1 kodeksu cywilnego).

Nauka oznacza wszelkie kursy lub szkolenia niezbędne do uzyskania kwalifikacji uprawniających do wykonywania zawodu, a także studia licencjackie lub magisterskie w instytucji szkolnictwa wyższego lub w instytucji kształcenia zawodowego na poziomie wyższym, które dana osoba odbywa w sposób ciągły.

W szczególnie uzasadnionych przypadkach rodzice mogą zostać zobowiązani do wypłacania świadczeń alimentacyjnych na rzecz dziecka w wieku 25 lat lub starszego (§ 4:220 ust. 5 kodeksu cywilnego).

Na rodzicach nie spoczywa jednak obowiązek alimentacyjny względem dorosłego dziecka, które kontynuuje naukę, jeżeli dziecko to zostanie uznane za niegodne świadczeń alimentacyjnych, nie będzie wywiązywało się ze swoich obowiązków edukacyjnych i egzaminacyjnych z własnej winy lub jeżeli wypłacanie takich świadczeń naraziłoby rodzica na ryzyko utraty możliwości samodzielnego utrzymania siebie lub pozostającego na jego utrzymaniu małoletniego dziecka. Dorosłe dziecko uznaje się również za niegodne świadczeń alimentacyjnych, jeżeli bez uzasadnionego powodu nie utrzymuje ono kontaktów z rodzicem, na którym spoczywa obowiązek alimentacyjny (§ 4:220 ust. 3 i 4 kodeksu cywilnego).

3 Czy aby otrzymać świadczenia alimentacyjne, konieczne jest złożenie wniosku do właściwego organu lub sądu? Jakie są główne etapy takiej procedury?

W kwestiach związanych z wysokością i formą świadczenia alimentacyjnego ma zastosowanie umowa między uprawnionym a zobowiązanym (w przypadku świadczeń alimentacyjnych na rzecz dzieci są to rodzice). W przypadku braku umowy uprawniony może zwrócić się do sądu o wydanie orzeczenia zasądającego świadczenia alimentacyjne. W przypadku braku umowy między rodzicami kwestie związane ze świadczeniami alimentacyjnymi na rzecz dziecka rozstrzyga sąd.

Powództwo o alimenty na rzecz małoletniego może wytoczyć urząd ds. małoletnich (*gyámhatóság*), a powództwo o alimenty na rzecz rodzica może wytoczyć – za jego zgodą – właściwy organ rejonowy (*járási hivatal*). Krewni, na których spoczywa obowiązek alimentacyjny i którzy zapewniają uprawnionemu do alimentów środki utrzymania lub sprawują nad nim opiekę, mogą samodzielnie wytoczyć powództwo przeciwko innym osobom, na których

spoczywa obowiązek alimentacyjny.

Rodzic lub inny przedstawiciel ustawowy dziecka uprawnionego do otrzymywania świadczeń alimentacyjnych może zwrócić się do urzędu ds. małoletnich o wypłatę zaliczki na poczet świadczenia alimentacyjnego, jeżeli przez co najmniej sześć ostatnich miesięcy nie udało się wyegzekwować należności alimentacyjnych.

We wniosku należy zawrzeć oświadczenie o braku przesłanek odmowy wypłaty zaliczki, a także wskazać powody i okoliczności faktyczne potwierdzające zasadność wniosku.

Do wniosku należy załączyć następujące dokumenty: odpowiednie oświadczenia o dochodach, prawomocne orzeczenie sądu zasądzające świadczenia alimentacyjne na rzecz dziecka lub – w stosownych przypadkach – dokument potwierdzający, że dziecko kształci się na poziomie średnim w trybie dziennym oraz sprawozdanie sporządzone nie później niż na sześć miesięcy przed zajęciem majątku zawierające informację o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego lub dokument potwierdzający wszczęcie postępowania mającego na celu odzyskanie należnych świadczeń alimentacyjnych.

Urząd ds. małoletnich musi upewnić się, że świadczenie alimentacyjne było tymczasowo – przez co najmniej sześć miesięcy przed datą złożenia wniosku – nieściągalne.

Zaliczka na poczet świadczenia alimentacyjnego może zostać wypłacona, jeżeli osoba uprawniona do otrzymywania świadczenia alimentacyjnego wystąpiła o wszczęcie postępowania egzekucyjnego w odniesieniu do świadczeń alimentacyjnych zasądzonych przez sąd, ale ściągnięcie takich świadczeń z wynagrodzenia, innego regularnego dochodu lub pozostałego majątku dłużnika okazało się niemożliwe lub postępowanie egzekucyjne zostało zawieszone bądź jeżeli wypłacona kwota lub odzyskana suma nie przekracza 50% kwoty zasądzonego świadczenia alimentacyjnego.

W razie potrzeby urząd ds. małoletnich może zwrócić się do sądu lub niezależnego komornika sądowego o przekazanie informacji o wyniku postępowania egzekucyjnego wszczętego przez wnioskodawcę. Jeżeli będzie to konieczne do wyjaśnienia okoliczności faktycznych, urząd ds. małoletnich zwróci się do pracodawcy dłużnika o udzielenie szczegółowych informacji na temat zajęcia.

W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania urząd ds. małoletnich wezwie dłużnika do niezwłocznej zapłaty świadczeń alimentacyjnych i do złożenia oświadczenia w tej kwestii.

Urząd ds. małoletnich powiadomi o wydanej przez siebie decyzji pracodawcę dłużnika, sąd przeprowadzający postępowanie egzekucyjne, niezależnego komornika sądowego, prokuraturę właściwą dla miejsca zamieszkania wierzyciela i dłużnika, notariusza właściwego dla miejsca zamieszkania dłużnika, organ podatkowy oraz stołeczną lub okręgową agencję rządową odpowiedzialną za wypłatę zaliczki na poczet świadczeń alimentacyjnych.

4 Czy można złożyć wniosek w imieniu krewnego (jeżeli tak, to w jakim stopniu pokrewieństwa?) lub osoby małoletniej?

Tak, rodzic lub inny przedstawiciel ustawowy dziecka uprawnionego do świadczeń alimentacyjnych może zwrócić się do urzędu ds. małoletnich (*gyámhatóság*) o wypłatę zaliczki na poczet świadczenia alimentacyjnego.

Krewni, na których spoczywa obowiązek alimentacyjny i którzy zapewniają uprawnionemu do alimentów środki utrzymania lub sprawują nad nim opiekę, mogą samodzielnie wytoczyć powództwo przeciwko innym osobom, na których spoczywa obowiązek alimentacyjny.

Powództwo o alimenty na rzecz dziecka może wytoczyć urząd ds. małoletnich, a powództwo o alimenty na rzecz rodzica – za jego zgodą – właściwy organ rejonowy.

5 Jeżeli planuję wnieść sprawę do sądu, w jaki sposób mogę uzyskać informację, który sąd jest właściwy?

Zgodnie z ogólnymi zasadami ustalania właściwości sądem właściwym jest sąd właściwy dla miejsca zamieszkania pozwanego (dłużnika).

Jeżeli pozwany nie ma swojego miejsca zamieszkania na Węgrzech, sądem właściwym jest sąd właściwy dla miejsca pobytu pozwanego. Jeżeli miejsce pobytu pozwanego nie jest znane lub znajduje się za granicą, sądem właściwym jest sąd właściwy dla miejsca, w którym pozwany miał swoje ostatnie miejsce zamieszkania na Węgrzech. Jeżeli ustalenie ostatniego miejsca zamieszkania pozwanego na Węgrzech okaże się niemożliwe lub jeżeli pozwany nigdy nie mieszkał na Węgrzech, właściwość zostanie ustalona na podstawie miejsca zamieszkania powoda, a w przypadku braku takiego miejsca – miejsca pobytu powoda.

Jeżeli miejsce zatrudnienia i zamieszkania pozwanego nie znajdują się w tym samym okręgu, sąd – na wniosek pozwanego złożony najpóźniej w dniu przeprowadzenia pierwszej rozprawy – przekaże sprawę sądowi właściwemu dla miejsca zatrudnienia pozwanego, który przeprowadzi postępowanie i wyda wyrok (§ 29 kodeksu postępowania cywilnego).

Powództwo o zasądzenie świadczeń alimentacyjnych można również wytoczyć przed sąd właściwy dla miejsca zamieszkania powoda (§ 34 ust. 1 kodeksu postępowania cywilnego).

Z wykazem sądów właściwych można zapoznać się [tutaj](#).

6 Czy aby wnieść sprawę do sądu jako wnioskodawca, muszę być reprezentowany przez pełnomocnika (np. prawnika, organ administracyjny na szczeblu centralnym lub lokalnym)? Jeżeli nie, jakie procedury mają zastosowanie?

Powód nie musi korzystać z usług pełnomocnika, aby wnieść pozew do sądu. Powód może wytoczyć powództwo przed sąd bezpośrednio (bez konieczności korzystania z usług pełnomocnika) (zob. odpowiedź na pytania 3, 4 i 5).

7 Czy muszę wnieść opłatę sądową, aby wnieść sprawę do sądu? Jeżeli tak, to jaka jest przybliżona wysokość tych opłat? Czy w przypadku nieposiadania wystarczających środków finansowych mogę ubiegać się o pomoc prawną w celu pokrycia kosztów postępowania?

Niezależnie od uzyskiwanych dochodów i sytuacji finansowej strony będą uprawnione do odroczenia zapłaty kosztów postępowania wszczętego w celu dochodzenia ustawowych świadczeń alimentacyjnych, o ile nie są one zwolnione z obowiązku pokrycia kosztów materialnych postępowania na mocy przepisów prawa krajowego, przepisów mającego bezpośrednie i powszechne zastosowanie aktu prawnego Unii Europejskiej lub postanowień umowy międzynarodowej. Dotyczy to między innymi postępowania dotyczącego odzyskania należności z tytułu zobowiązań alimentacyjnych od podmiotu wypłacającego wynagrodzenie dłużnikowi lub od innej osoby, uchylecia obowiązku alimentacyjnego lub zmiany wysokości świadczenia alimentacyjnego, umorzenia postępowania egzekucyjnego lub ograniczenia egzekucji należności alimentacyjnych oraz – w przypadku transgranicznych postępowań dotyczących świadczeń alimentacyjnych – uzyskania danych osobowych dłużnika.

W przypadku odroczenia kosztów:

- a) państwo pokrywa koszty poniesione w trakcie postępowania (wynagrodzenie świadków i biegłych, wynagrodzenie tłumacza ustnego, kuratora i adwokata, koszty przeprowadzenia rozprawy i wizji lokalnej itp.), z wyjątkiem kosztów niepodlegających odroczeniu, które w związku z tym strona musi pokryć z góry;
- b) stronie zostaje przyznane odroczenie zapłaty opłat sądowych.

Nawet w przypadku braku stosownej umowy międzynarodowej lub przepisów o wzajemności obcokrajowcy również są uprawnieni do ubiegania się o odroczenie kosztów.

Jeżeli w przypadku, w którym zastosowano odroczenie kosztów, sąd nakaże stronie pokrycie kosztów postępowania, strona musi pokryć wszystkie koszty uiszczone przez państwo z góry oraz wszystkie opłaty sądowe.

Opłata za wszczęcie postępowania wynosi 6% wartości przedmiotu sporu, przy czym minimalna kwota opłaty wynosi 15 000 HUF, a maksymalna – 1 500 000 HUF. W przypadku postępowania w sprawie roszczeń alimentacyjnych wysokość opłaty wylicza się na podstawie kwoty nadal należnych świadczeń alimentacyjnych, przy czym mogą one obejmować maksymalnie okres jednego roku.

Jeżeli strona nie posiada wystarczających środków finansowych, aby pokryć koszty postępowania, może wystąpić do sądu o zwolnienie z kosztów.

W celu ułatwienia wykonywania praw osobom fizycznym (w tym interwenientom), których dochód i sytuacja finansowa nie pozwalają na poniesienie kosztów postępowania, osoby takie zostaną całkowicie lub częściowo zwolnione z kosztów po złożeniu odpowiedniego wniosku.

Jeżeli dochód strony (wynagrodzenie, świadczenie rentowe lub emerytalne lub inne regularnie otrzymywane świadczenia finansowe) nie przekracza aktualnej minimalnej kwoty emerytury ustalonej na podstawie liczby lat aktywności zawodowej, a strona nie posiada żadnego majątku – poza standardowymi artykułami gospodarstwa domowego, elementami wyposażenia i meblami – musi ona zostać zwolniona z kosztów. Zwolnienie z kosztów musi zostać przyznane – bez badania dochodu i sytuacji finansowej – stronom upoważnionym do pobierania zasiłków przyznawanych osobom w wieku produkcyjnym lub zamieszkującym w tym samym gospodarstwie domowym z osobą bliską uprawnioną do otrzymywania zasiłków przyznawanych osobom w wieku produkcyjnym.

Zwolnienie z kosztów obejmuje następujące świadczenia:

- a) zwolnienie z kosztów sądowych;
- b) zwolnienie z ponoszenia kosztów postępowania (wynagrodzenie świadków i biegłych, wynagrodzenie tłumacza ustnego, kuratora i adwokata, koszty przeprowadzenia rozprawy i wizji lokalnej itp.) z góry oraz – o ile obowiązujące przepisy nie stanowią inaczej – całkowite zwolnienie z tych kosztów;
- c) zwolnienie z obowiązku wniesienia depozytu na poczet kosztów postępowania;
- d) wniosek o zezwolenie na skorzystanie z zastępstwa procesowego z urzędu, jeżeli jest to dopuszczalne na mocy obowiązujących przepisów.

Sąd zatwierdzi zwolnienie z kosztów po otrzymaniu stosownego wniosku w tym zakresie, jak również orzeknie o cofnięciu takiego zwolnienia.

8 Jaką formę świadczeń alimentacyjnych może przyznać sąd? W jaki sposób obliczana jest wysokość świadczeń alimentacyjnych? Czy decyzja sądu może zostać skorygowana w celu uwzględnienia zmian kosztów utrzymania lub sytuacji rodzinnej? Jeżeli tak, w jaki sposób (np. za pomocą systemu automatycznej indeksacji)?

W przypadku braku umowy między rodzicami kwestie związane ze świadczeniami alimentacyjnymi rozstrzyga sąd.

Ustalając wysokość świadczenia alimentacyjnego, sąd musi wziąć pod uwagę następujące kwestie:

- a) uzasadnione potrzeby dziecka (wysokość wydatków, które muszą być regularnie ponoszone w celu pokrycia kosztów utrzymania dziecka, zapewnienia mu opieki medycznej oraz jego wychowania i kształcenia);
- b) dochód obojga rodziców i ich sytuację finansową;
- c) to, czy w tym samym gospodarstwie domowym razem z rodzicami zamieszkują inne dzieci (niezależnie od tego, czy są to ich dzieci biologiczne, dzieci przybrane czy dzieci przyjęte na wychowanie) oraz czy istnieją inne dzieci, względem których na rodzicach spoczywa obowiązek alimentacyjny;
- d) dochody własne dziecka; oraz

e) zasiłki opiekuńcze, rodzinne, zasiłki z pomocy społecznej i socjalne wypłacane na rzecz dziecka i rodzica wychowującego dziecko (§ 4:218 ust. 2 kodeksu cywilnego).

Świadczenia alimentacyjne muszą być wypłacane w stałej kwocie. Sąd może orzec, że należna kwota alimentów będzie co roku automatycznie waloryzowana o wskaźnik cen konsumpcyjnych publikowany corocznie przez węgierski Główny Urząd Statystyczny. Waloryzacja nastąpi od dnia 1 stycznia następnego roku (§ 4:207 kodeksu cywilnego). Wysokość świadczenia alimentacyjnego na rzecz dziecka ustala się zazwyczaj na poziomie 15–25% średniego dochodu zobowiązanego. Ogólnie rzecz biorąc przy ustalaniu średniego dochodu zobowiązanego sąd musi wziąć pod uwagę jego łączny roczny dochód w roku poprzedzającym rok, w którym wszczęto postępowanie o zasądzenie świadczeń alimentacyjnych (§ 4:218 ust. 4 kodeksu cywilnego).

Jeżeli zmiana w umowie między stronami lub zmiana okoliczności, na podstawie których sąd wydał wyrok określający wysokość świadczenia alimentacyjnego, stworzyłaby zagrożenie dla żywotnych interesów prawnych którejkolwiek ze stron, gdyby taka strona miała kontynuować wypłacanie świadczeń alimentacyjnych na takich samych warunkach, strona może wystąpić o zmianę wysokości świadczenia alimentacyjnego lub warunków jego wypłacania. O zmianę wysokości uzgodnionych świadczeń alimentacyjnych nie może ubiegać się strona, która powinna była przewidzieć, że jej sytuacja ulegnie zmianie w chwili zawarcia umowy w sprawie świadczeń alimentacyjnych, lub która ponosi osobistą odpowiedzialność za zmianę swojej sytuacji.

9 W jaki sposób wypłacane są świadczenia alimentacyjne i komu?

Zobowiązany musi wypłacać świadczenia alimentacyjne uprawnionemu regularnie (np. co miesiąc). Świadczenia alimentacyjne wypłaca się z góry.

10 Jeżeli dana osoba (dłużnik alimentacyjny) nie płaci dobrowolnie, jakie działania można podjąć, aby zmusić taką osobę do zapłaty?

Jeżeli dłużnik nie wywiązuje się z obowiązku wypłacania świadczeń alimentacyjnych dobrowolnie, wierzyciel może wytoczyć przeciwko niemu powództwo przed sądem, a sąd może zarządzić przeprowadzenie postępowania egzekucyjnego. Roszczenie alimentacyjne dotyczące okresu powyżej sześciu miesięcy poprzedzających wszczęcie postępowania egzekucyjnego może podlegać egzekucji z mocą wsteczną, jeżeli wierzyciel należycie uzasadni opóźnienie w złożeniu wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Roszczenia alimentacyjne dotyczące okresu powyżej trzech lat poprzedzających wszczęcie postępowania egzekucyjnego ulegają przedawnieniu (§ 4:208 ust. 3 kodeksu cywilnego).

Powództwo o alimenty na rzecz małoletniego może wytoczyć urząd ds. małoletnich, a powództwo o alimenty na rzecz rodzica – za jego zgodą – właściwy organ rejonowy (§ 4:208 ust. 1 kodeksu cywilnego).

Krewni, na których spoczywa obowiązek alimentacyjny i którzy zapewniają uprawnionemu do alimentów środki utrzymania lub sprawują nad nim opiekę, mogą samodzielnie wytoczyć powództwo przeciwko innym osobom, na których spoczywa obowiązek alimentacyjny (§ 4:208 ust. 2 kodeksu cywilnego).

W orzeczeniu zobowiązującym daną osobę uzyskującą wynagrodzenie do wypłacania świadczeń alimentacyjnych sąd, na wniosek wierzyciela, wzywa pracodawcę do bezpośredniego potrącania kwoty wskazanej w orzeczeniu i przekazywania jej wierzycielowi.

Jeżeli sąd nie wystosuje bezpośredniego wezwania do dłużnika, ale strona – w późniejszym terminie – złoży wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie wyroku sądu lub umowy zawartej między stronami zatwierdzonej orzeczeniem sądu, sąd zarządzi egzekucję świadczenia alimentacyjnego, wydając nakaz zajęcia, pod warunkiem że kwota potrącona z wynagrodzenia pokrywa kwotę należnego świadczenia.

Potrącana kwota nie może przekraczać 50% wynagrodzenia pracownika. Maksymalna kwota, która może zostać potrącona ze świadczenia dla bezrobotnych (zasiłku dla bezrobotnych, przedemerytalnego zasiłku dla bezrobotnych, dodatku do dochodu i zasiłku dla osób poszukujących pracy) tytułem należności alimentacyjnych, wynosi 33% kwoty takiego świadczenia.

Jeżeli dłużnik nie uzyskuje regularnego dochodu lub jeżeli kwota, która ma zostać potrącona z jego dochodu, nie pokrywa należnej kwoty, sąd zarządzi egzekucję świadczeń alimentacyjnych, wydając stosowny tytuł

wykonawczy. W takim przypadku postępowanie egzekucyjne obejmuje nie tylko wynagrodzenie, ale również inne składniki majątku zgodnie z przepisami ustawy o egzekucji.

11 Proszę opisać w skrócie wszelkie ograniczenia środków egzekucyjnych, w szczególności przepisy dotyczące ochrony dłużnika oraz termin przedawnienia lub termin zawity w ramach obowiązującego w państwa kraju systemu egzekwowania.

Dodatkowe informacje w tym zakresie można uzyskać w części poświęconej [procedurom służącym wykonaniu orzeczenia](#).

12 Czy istnieje organizacja lub organ, które pomagają przy dochodzeniu roszczeń alimentacyjnych?

Zobacz odpowiedź na pytanie 10 powyżej.

Rodzic lub inny przedstawiciel ustawowy dziecka uprawnionego do świadczeń alimentacyjnych może zwrócić się do urzędu ds. małoletnich o wypłatę zaliczki na poczet świadczenia alimentacyjnego, jeżeli przez co najmniej sześć ostatnich miesięcy nie udało się wyegzekwować należności alimentacyjnych.

W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania urząd ds. małoletnich wezwie dłużnika do niezwłocznej zapłaty świadczeń alimentacyjnych i do złożenia oświadczenia w tej kwestii.

Urząd ds. małoletnich powiadomi o wydanej przez siebie decyzji pracodawcę dłużnika, sąd przeprowadzający postępowanie egzekucyjne, niezależnego komornika sądowego, prokuraturę właściwą dla miejsca zamieszkania wierzyciela i dłużnika, notariusza właściwego dla miejsca zamieszkania dłużnika, organ podatkowy oraz stołeczną i okręgową agencję rządową odpowiedzialną za wypłatę zaliczki na poczet świadczeń alimentacyjnych.

Uchylenie się od obowiązku alimentacyjnego stanowi przestępstwo. Kto z własnej winy uchyli się od ustawowego obowiązku alimentacyjnego nałożonego na niego na mocy prawomocnego orzeczenia właściwego organu, zostanie skazany na karę dwóch lat pozbawienia wolności.

13 Czy organizacje (rządowe lub prywatne) mogą dokonywać wypłaty zaliczek z tytułu świadczeń alimentacyjnych w całości lub w części w zastępstwie dłużnika?

Tak (zob. odpowiedź na pytanie 3).

14 Jeżeli zamieszkuję na terytorium danego państwa członkowskiego, a dłużnik alimentacyjny zamieszkuje w innym państwie:

14.1 Czy mogę uzyskać pomoc organu rządowego lub organizacji prywatnej w danym państwie członkowskim?

Węgierskie Ministerstwo Sprawiedliwości udziela pomocy wnioskodawcom zamieszkującym na Węgrzech zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 4/2009 i z postanowieniami umów międzynarodowych, pozostając w stałym kontakcie z organem centralnym właściwym ds. świadczeń alimentacyjnych w odpowiednim państwie członkowskim. Wnioskodawca może zwrócić się o wykonanie w państwie trzecim orzeczenia sądu węgierskiego zasądającego wypłatę świadczeń alimentacyjnych, a w przypadku braku takiego orzeczenia – o ustalenie obowiązku zapłaty alimentów w państwie trzecim lub o podwyższenie kwoty świadczenia alimentacyjnego, która ma być wypłacana w państwie trzecim. Formalny wniosek należy złożyć nie w Ministerstwie Sprawiedliwości, ale w sądzie rejonowym właściwym dla miejsca zamieszkania, miejsca pobytu lub miejsca zatrudnienia wnioskodawcy lub w sądzie rejonowym, który wydał orzeczenie w pierwszej instancji będące przedmiotem wniosku o wykonanie. Skorzystanie z usług prawnika nie jest konieczne do tego, by złożyć wniosek lub wsząć

postępowanie w państwie trzecim. Sąd udzieli stronie, która nie ma pełnomocnika procesowego, pomocy przy składaniu wniosku. Sąd przekaże wniosek wraz z wymaganymi załącznikami Ministerstwu Sprawiedliwości. Ministerstwo Sprawiedliwości przekaże przetłumaczony wniosek organowi centralnemu odpowiedzialnemu za kwestie związane ze świadczeniami alimentacyjnymi w odpowiednim państwie członkowskim. Organ centralny podejmie środki konieczne do wszczęcia postępowania przeciwko dłużnikowi. Ministerstwo Sprawiedliwości będzie na bieżąco informowało wnioskodawcę o przebiegu postępowania na podstawie informacji otrzymywanych od zagranicznego organu.

14.2 Jeżeli tak, w jaki sposób mogę skontaktować się z danym organem lub organizacją?

Igazságügyi Minisztérium, Nemzetközi Magánjogi Főosztály (Ministerstwo Sprawiedliwości, Departament Prawa Prywatnego Międzynarodowego)

Adres: 1051 Budapeszt, Nádor utca 22.

Adres korespondencyjny: 1357 Budapeszt, Pf. 2.

Nr tel.: +36 1 795-5397, +36 1 795-3188

Faks: +36 (1) 550-3946

E-mail: nmfo@im.gov.hu

Strona internetowa:

<http://igazsagugyiinformaciok.kormany.hu/nemzetkozi-gyermekelviteli-es-tartasdiijal-kapcsolatos-ugyek>

15 Jeżeli przebywam w innym państwie, a dłużnik przebywa w danym państwie członkowskim:

15.1 Czy mogę złożyć wniosek bezpośrednio do takiego organu lub organizacji prywatnej w danym państwie członkowskim?

Nie, wniosek należy złożyć za pośrednictwem organu centralnego odpowiedzialnego za kwestie związane ze świadczeniami alimentacyjnymi w państwie członkowskim zamieszkania wnioskodawcy.

15.2 Jeżeli tak, w jaki sposób mogę skontaktować się z tym organem lub organizacją prywatną i jaką pomoc mogę uzyskać?

Z wykazem organów centralnych państw członkowskich można zapoznać się [tutaj](#).

16 Czy dane państwo członkowskie związane jest Protokołem haskim z 2007 r.?

Tak.

17 Jeżeli dane państwo członkowskie nie jest związane Protokołem haskim z 2007 r., jakie prawo ma zastosowanie do roszczenia alimentacyjnego zgodnie z przepisami międzynarodowego prawa prywatnego? Jakie są odpowiednie przepisy międzynarodowego prawa prywatnego?

-

18 Jakie są przepisy dotyczące dostępu do wymiaru sprawiedliwości w

sprawach transgranicznych w UE zgodnie ze strukturą rozdziału V rozporządzenia w sprawie zobowiązań alimentacyjnych?

W odniesieniu do otrzymanych wniosków Ministerstwo Sprawiedliwości skontaktuje się z właściwą służbą zapewniającą pomoc prawną w celu wyznaczenia adwokata, który będzie reprezentował wnioskodawcę zamieszkującego za granicą. W przypadku, o którym mowa w art. 46 rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009, wnioskodawcy przysługuje całkowite zwolnienie z kosztów, a państwo pokryje również honorarium adwokata reprezentującego wnioskodawcę. W przypadkach, o których mowa w art. 47, strony są uprawnione do uzyskania odroczenia kosztów materialnych na mocy prawa węgierskiego. Zgodnie z tym prawem państwo pokrywa koszty postępowania (np. opłaty sądowe, honorarium adwokata) z góry, niezależnie od sytuacji finansowej strony, lecz jeśli strona przegra sprawę, sąd może nakazać jej zwrot tych kosztów. Jeżeli wnioskodawca udowodni, że z uwagi na swoją sytuację finansową jest uprawniony do zwolnienia ze wszystkich kosztów zgodnie z prawem węgierskim, nie będzie musiał pokrywać kosztów postępowania nawet w przypadku, gdy przegra sprawę.

19 Jakie środki przyjęło dane państwo członkowskie w celu zapewnienia wykonywania zadań opisanych w art. 51 rozporządzenia w sprawie świadczeń alimentacyjnych?

Stosowanie przepisów rozporządzenia w sprawie zobowiązań alimentacyjnych na Węgrzech reguluje [ustawa LXVII z 2011 r.](#)

Ta strona jest częścią portalu [Twoja Europa](#).

Państwa [opinia](#) na temat przydatności przedstawionych informacji jest dla nas ważna.

Ostatnia aktualizacja: 15/01/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.